

קול תורה

עלון ההתחזקות החודשי בענייני השבת וההודאה לבורא עולם

בס"ד גיליון מס' 70 ניסן התש"פ
נא לשמור על קדושת הגליון

ארגון להפצת התורה

מאמר של הודיה

להודות מראשית ועד אחרית

בליל הסדר אנו שותים ארבע כוסות, כנגד ארבע לשונות של גאולה: 'הוצאתי' 'וגאלתי' 'ולקחתי'. הנצי"ב בספר "העמק דבר" (שמות ו'), כתב שארבע לשונות אלו אינם רק ביטויים שונים של גאולה, אלא הם מתארים ארבעה שלבים של הגאולה, בהם הקב"ה הרים אותנו משפלות העבדות במצרים, שלב אחר שלב, עד שהיינו מוכנים וראויים לקבל את התורה על הר סיני.

השלב הראשון: "הוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים" - ניצלנו מקושי השעבוד של עינוי הסבל של מצרים, שכן מזמן מכת הערוב בחודש תשרי שלפני היציאה, הוקל קושי השעבוד. השלב השני: "הוצאתי אתכם מעבודתם" - עם מכת ברד, כל השעבוד הפסיק לגמרי. אולם עדיין היהודים היו נחשבים עבדים מבחינת היחס של ממשלת מצרים אליהם, אף שלא עבדו בפועל. השלב השלישי: "וגאלתי אתכם" - במכת בכורות יצאו עם ישראל משלטון מצרים ונהיינו בני חורין מושלמים. והשלב הרביעי: "ולקחתי אתכם לי לעם" - סיום הגאולה היה כשהקב"ה קירב אותנו אליו ונהיינו עמו האהוב, עם סגולתו.

על כל שלב של החסד של יציאת מצרים אנחנו מודים להשי"ת בליל הסדר.

"אל תשכחי כל גמוליו"

אחרי שהוזכרו ארבעת שלבי הגאולה, חוזר הכתוב ואומר: "וידעתם כי אני ה' אלוקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים". מכל ארבעת השלבים, חזר הכתוב להדגיש את השלב הראשון, היציאה מהסבל של קושי השעבוד. מה כוונת התורה בזה?

בספר "נחל אליהו" מבאר שיש כאן מסר חשוב ללמדנו את האופן הראוי והנכון להודות לה. כולנו מוקפים בלי הרף בחסדים רבים, ואף קורים לנו יום יום אירועים המגלים את נדיבותו המופלאה של בורא העולם ואת אהבתו הגדולה אלינו. אולם בדרך כלל כשם שצרות ואחרונות משכיחות את הראשונות,

כך החסדים האחרונים שאנו חווים משכיחים את הראשונים. אפילו אדם ששם לב לחסדי ה' איתו - את החסדים שבעבר הוא נוטה בקלות לשכוח. בפסוק זה הקב"ה אומר לבני ישראל: גם כשתהיו כבר במצב של "ולקחתי אתכם לי לעם", תזכרו תמיד להודות, לא רק על החסדים הגדולים שה' משפיע עליכם עכשיו, אלא "וידעתם כי אני ד' אלוקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים", אל תשכחו להודות גם על

החסדים שחוויתם בשלב הראשון של הישועה. תזכרו תמיד את המצב האומלל והסבל שהייתם נתונים בו מתחילה, שממנו הקב"ה הציל אתכם.

להודות מבראשית

רעיון זה מובא גם בר' ירוחם ממיר (דע"ת דברים ב, לה. מובא בחוברת "הקול החמישי" עמ' 26): רואים אנו שבהבאת ביכורים עומדים ומודים, על מה? לא רק על הפירות שבכרו, אף לא על הנחלה, אחוזת השדה שהוציאה פירות אלו, גם לא על הנחלת הארץ כולה, אלא פותחים בהודאה מ"ארמי אבד אבי, וירד מצרימה. ויגר שם במתי מעט, ויהי שם לגוי גדול עצום ורב" (דברים כ"ו), ועל כל ניסי יציאת מצרים. למדנו מכאן יסוד, "מבהיל למתבונן" כלשונו, שבכלל חוב הכרת הטוב אין די להודות על החסד שקבל עתה, אלא מחויב הוא להכיר ולהודות על כל הסיבות וההשתלשלויות מאז

ומראשית שהביאו לחסד העכשיו שבא להודות עליו.

הרב אביגדור מילר זצ"ל היה אומר שעל זה דוד המלך אמר בתהלים (ק"ג, ב') "ברכי נפשי את ה' ואל תשכחי כל גמוליו": מי ששוכח את החסדים הקודמים שקיבל, הוא כמו כוס שיש לה חור בתחתיתה, שכמה שממלאים אותה, לעולם היא אינה מתמלאת. כך, מי שאינו דואג לזכור ולשחזר לעצמו את החסדים הקודמים שקיבל, רגשות הכרת הטוב שלו לבורא העולם יהיו תמיד קלושים. לעומת זאת, מי שדואג לא לשכוח את כל חסדי ה' איתו, לבו מתמלא יום יום עם עוד ועוד הכרת טובה לה, כאשר כל חסד מתווסף על הקודמים. ואז, כמו שאמר דוד המלך (תהלים כ"ג) "כוסי רוויה", הצטברות ההכרה שלו בחסדים הרבים של השי"ת, תמלא את לבו על כל גדותיו עם רגשות אושר והודיה נלהבת לה.

הכרת טובה תנאי להמשך החסדים

ה"אור החיים" הק' (שמות ו') מוסיף עוד הערה יקרה על פסוק זה: "ולקחתי אתכם לי לעם... וידעתם כי אני ד' אלוקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים". המילים של הכרת טובה לה' "וידעתם כי אני ד' אלוקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים". ללמדנו, רק אם תדעו להודות ולהכיר טובה על כל החסדים הקודמים, תזכו להמשך החסדים ולביאת הארץ. בלי שמכירים טובה לה' על חסדיו ביציאה ממצרים כראוי, לא יהיה "והבאתי אתכם אל הארץ". ואכן בגלל זה לא זכו יוצאי מצרים להיכנס לארץ ישראל. ההכרה בטובות שעשה להם הקב"ה היתה מביאה אותם לאהבת ה' ולבטוח בו כראוי, וכך לא היו מגיעים לחטא המרגלים שגרם להם לא לזכות להיכנס לארץ.

יעזרנו השי"ת להודות לו תמיד על כל חסדיו אתנו מיום היותנו לעם ועד עתה, ואז נזכה בקרוב לשיר לפניו שיר חדש על גאולתנו ועל פדות נפשנו. אכ"ר. ■

פנינים של הודיה

בסור אורח חיים סי' מ"ו, מובא תיעוד מחז"ל, על מחלה מסתורית שאירעה בזמן דוד המלך, אז היתה מגיפה ממנה נפטרו מאה נפשות בישראל מדי יום, ולא היו יודעים מדוע.

עד שדוד המלך חקר ודרש ברוח הקודש, ותיקן לעם ישראל לומר מאה ברכות בכל יום יום, כהגנה ושמירה מפני המחלה והמגיפה.

כלומר, כאשר צרת בריאות משתוללת בחוצות קריה, בתקופה בה כולנו נענים לצו הפסוק 'לך עמי בוא בחדריך וסגור דלתך... עד יעבור זעם, יש לנו כלי, יש לנו דרך.

בנוסף לקיום כל הנחיות הבריאות אשר הן השתדלות חובה, לעם ישראל ישנה תרופה נוספת, משברת וירוסים ומחסלת נגיפים: לברך מאה ברכות בכל יום, להודות לה' מאה פעם ביום.

ואם רצינו לדעת מה סוד כוחו של מאה הברכות הללו, בא בעל ה'לבוש' ומגלה סוד נשגב, ששופך אור וחושף את הסיבה לגזירות ומחלות כאלה: המחלה שהשתוללה אז, אותה מגיפה אימתנית שהפילה מאה יהודים מדי יום, היתה 'מפני שלא היו משבחים ומפארים כראוי להשם יתברך, כלשונו. כלומר, כשמחלה מתפשטת כאש בשדה קוצים, מדביקה רבבות וקוטלת אלפים ברחבי תבל, זה קורה כי אנשים לא מספיק מחוברים לזכות המוטלת עליהם להודות לה' על חסדו ונפלאותיו!

הבה נתחזק באמירת הברכות בכוונה וכראוי בהודית הלב, ונזכה לרפואות ולישועות ולגאולה שלמה בב"א. (פניני פרשת השבוע)

הקול החמישי

הכניסו את שמחת ההודיה לשמחת הנישואין שלכם!

ניתן להשיג בעמדות "לעולם אודך" ברחבי הארץ:

5420539-077 שלוחה 22

העלון מוקדש ל:

להנצחות
או הקדשות:
055.6789852

רם בן ברכה
לכל הישועות

מלכה בת ציפורה
לנחת מכל הצאצאים

שרה בת לאה מיכלה
לחוג הגון

לרגל המצב בארץ ומגפת הקורונה החלטנו להביא לפניכם סיפור מפעים בנושא כוחה ועוצמתה של ברכת 'אשר יצר'.
בתפילה לרפואות ולישועות לכל עמ"י.

מפליא לעשות

בינתיים ההחלטה נדחתה כי היה קשה לתאם פגישה עם הרב פירר. לבסוף, הרב הטריח את עצמו וביום ראשון לפני הצהריים בא לבית החולים לשוחח עם הרופאים באופן אישי. הרופאים החלו להתארגן להרכיב את הצוות הגדול של הרופאים הבכירים מהשורה הראשונה, לתאם חדר ניתוח ואת כל שאר הפרטים.

בשעה ארבע אחר הצהריים, בני, אב התינוקת, מספר שבינתיים הניתוח מתעכב מכיוון שיש נסיגה בגודל הגידול, והרופא המנתח אמר שאם זאת תהיה המגמה, הרי שיש לדחות את הניתוח למועד בלתי יודע ואולי אף לבטל.

ביום רביעי, ערב ר"ח אלול, בדרכי לצפון, אני מקבל טלפון נרגש מבני:

"הרגע שוחררנו מבית החולים ואנו בדרך הביתה עם התינוקת בידיים. הנפישות התכווצה באופן משמעותי, כך שהמנתח אמר שאין לנו מה לעשות כאן יותר..."

נכנסתי שוב לציון הרשב"י אך הפעם להודות בבכי ובתפילה להמשיך בשורות טובות. ב"ה, הקב"ה סייע לי לקיים את הבטחתי, ומאז אותו אירוע, ה' זימן לי הזדמנויות רבות לחזק יהודים בנוגע לברכת 'אשר יצר' בקול ובכוונה, סיפרתי את סיפורי האישי במספר הזדמנויות, עד שקיבלתי שיחת טלפון נוספת מבני, שהודיע לי חגיגת שהגידול נעלם לחלוטין, ישתבח שמו. ■

'אשר יצר' ככוונה ובהודיה - היא הסגולה הגדולה ביותר לבריאות (הרב פינקוס).

ניתן להשיג ברכונים של 'אשר יצר' מבואר בגדול כיס בכל עמדות 'לעולם אודך' ברחבי הארץ.

בתהילים ובבקשות לרפואתה בציונו של הרשב"י הקדוש. גם אני בתור סבא התפללתי על נכדתי הראשונה. נזכרתי ששערי דמעות לא ננעלו, וכך אחרי פרקי תהילים רבים, עצמתי את עיניי, וכשדמעות זולגות על

לחיי התפללתי ואמרתי בזה הלשון:

"רבי שמעון בר יוחאי, גם לי קוראים שמעון כשמך. לאה קראה שמעון לבנה כי שמע ה' את תפילתה, על כן אני מבקש ממך שתכניס את תפילתי לפני ה' שישמע את תפילתי".

וכאן פניתי להקב"ה ואמרתי: "רבונו של עולם, בזכות התהילים שאמרתי כאן בקבר הרשב"י, אני מבקש ממך שכשם שהגידול הופיע פתאום - כך ייעלם פתאום, שהרי אתה, רבש"ע, רופא כל בשר ומפליא לעשות. אתה עושה פלאים במקומות שרופאים עומדים חסרי עצות..."

ותוך כדי דיבור הוספתי: **"רבונו של עולם, אני מקבל על עצמי בלי נדר, להתחזק ולחזק את בני משפחתי בברכת 'אשר יצר' בקול רם ובכוונה".**

בצום יז' בתמוז שנת תשע"ו נולדה לנו נכדתנו הראשונה. השמחה הייתה גדולה שזכיתי להיות סבא לבת בריאה ושלמה.

אך כעבור שלושה ימים, בעת בדיקת הרופא השגרתית לקראת השחרור מבית החולים, הוא הבחין בבליטה קטנה על העור שבין הצוואר לגרון, ועל כן הוא הודיע לאם הטריה בנחישות: "את הולכת הביתה, אבל התינוקת נשארת כאן לבדיקה והשגחה".

הבדיקות המעמיקות גילו שיש ציסטה קטנה מתחת לעור שגורמת לנפיחות. בבית החולים ניסו להרגיע, שציסטה זה דבר מצוי ובממוצע כל שנה נולדים שני תינוקות עם ציסטה בגרון, אך מכיוון שהבליטה הקטנה החלה לגדול - הדבר עורר דאגה אצל ההורים והרופאים.

בהמלצת הרב פירר, הוחלט להעבירה לפגיה בבית"ח שניידר, למרות שהתינוקת כלל לא הוגדרה כפגית, הוחלט לאשפזה שם, כי למעשה הפגיה היא טיפול נמרץ לילדים.

עד מהרה התברר, שמדובר בגידול נדיר, שהפך לנדיר מאוד בשל מיקומו המסוכן ובשל גילה הצעיר כל כך של התינוקת.

על אופן הניתוח היתה מחלוקת בין הרופאים הבכירים שהובאו למיטתה, אך דבר אחד הוסכם בין כולם: שצריך לנתח ויפה שעה אחת קודם.

לא אלאה אותכם בסיפורים על הריצות לרופאים בכירים להתייעצויות, ועל ההורים הטריים המסכנים, שבמקום ליהנות ולהסתובב עם תינוקת בעגלה - היו הם צריכים לעשות תורנויות שמירה...

עם הזמן הגידול התפשט לממדים מבהילים ממש. במקביל, נסענו כל המשפחה לחופשה במירון, והרבינו

קול חתן וקול תודה

בהשראת הקו החלטתי שארבעים יום נתחיל לומר עם הילדים 'נשמת כל חי', וכל אחד יודה בהתלהבות על שני דברים טובים שקרו לו באותו היום. חסדי ה' כי לא תמנו...

בסוף הארבעים יום בתנו נהיתה... כלה! ■

הפטרתי לעברו. אך ברגע של קושי, כשהרגשתי איך העצבות כמעט משתלטת - נזכרתי בדבריו של החבר, והרמתי טלפון לקו.

הצצתי ונפגעתי. התחברתי מיד. השיחות היו כמו מים קרים על נפש עייפה, והסיפורים היו מרתקים וסוחפים באור מתוק ומיוחד.

היתה לנו בת בשידוכים תקופה ארוכה, שהתמשכה לאין שיעור. היה נראה כאילו שום דבר לא זז.

הייאוש כבר החל לכרסם.

יום אחד, חבר טוב שלי הציע לי להכיר את קו "קול תודה", ואף העביר לי כמה עלוני הודיה מחזקים.

בהתחלה ניסיתי לדחות אותו בעדינות: "תשמע, אין לי כל כך זמן... אני מאוד עסוק..."

פנקס ההודיה החזרה

80 עמודים בעיצוב חדש ומרהיב

לרישום חסדי ה',

כולל מדורים ותכנים חדשים,

"אשר יצר" מבואר ו"נשמת כל חי"

ניתן להשיג בטל': 055.6789852 או במוקדים ברחבי הארץ: 079.5420539 שלוחה 22

הנחה
לכמויות

ניתן להזמין כמזכרת
משמחה או אירוע

**מרים הנביאה -
אם השירה בישראל**

ניתן להשיג חוברת נפלאה
על קורות חייה
והדרך בה הנהיגה את בנות ישראל
לשירה ואמונה בכל מצב.

לפרטים: 052-7139520
ניתן לקבל במייל חינם:
8436092@gmail.com